

מכתב כללי

(תרגום חפשי)

ב"ה, כ"ה אלול, ה'תשי"ח
ברוקלין, נ.י.

אל בני ובנות ישראל
אשר בכל מקום ומקום
ה' עליהם יחיו

שלום רב וברכה!

חודש אלול ובמיוחד ימי הסליחות ועשרת ימי תשובה — הוא הזמן של עריכת חשבון צדק, לא חשבון מרומה, מהשנה החולפת, ולהמשיך ממנו את ההחלטות הנכונות כיצד להעמיד את עצמו, את הבית וכל הענינים שלו, בשנה הבאה.

ביחד עם זה הרי הם ימי סגולה, ימים הבאים בקריאה ובתביעה — כפי נקודתו המרכזית של מזמור התהלים שאומרים בימים אלה פעמיים בכל יום:

בקשו פני את פניך ה' אבקש,

חפשו את התוכן, את התוך והפנימיות שבעצמכם, חפשו את הפנימיות של הסביבה, את הפנימיות של נשמת העולם, תמצאו ותגלו את האלקות שמחי' וממלאת את העולם.

חודש אלול .. הוא הזמן: ראה טור אורח חיים ר"ס תקפ"א.
ימים הבאים בקריאה: ראה לקוטי תורה ראה (לב, ב).

נדפסה באגרות-קודש כ"ק אדמו"ר שליט"א חי"ז אגרת ו'תצט. לקו"ש ח"ט ע' 423 ואילך. במהדורא זו ניתוספו איזה מ"מ וציונים ע"י המו"ל.
חשבון צדק, לא חשבון מרומה: ראה גם מכתב ערב ח"י אלול ה'תשמ"א (לקו"ש חכ"ד ע' 601 ואילך).

מזמור התהלים שאומרים .. פעמיים בכל יום: סידור האריז"ל להר"ש מרשקוב סדר כוונת ר"ח אלול. סידור קול יעקב וסידור אדה"ז אחר שיר של יום. מטה אפרים או"ח סימן תקפ"א ס"ו. וראה בארוכה שער הכולל פי"א סקב"ח. וש"נ. הנסמן במאמרי אדהאמ"צ דברים ח"ב ע' תצב. בקשו פני גו': תהלים כז, ח. וראה בהבא להלן — לקו"ת נצבים מד, ב ואילך. וראה גם

שני הענינים — החשבון-צדק ו"בקשו פניי" — קשורים זה בזה ותלויים זה בזה.

כאשר עורכים חשבון צדק על העבר, קורה לפעמים, לעתים קרובות מאד, שעושים טעות, בכך שלוקחים בחשבון רק את השטחיות והחיצוניות שיש בעצמו ושנראה בסביבתו.

וכן הוא גם כאשר עורכים תכנית וסדר החיים לשנה הבאה.

וזאת היא הקריאה והתביעה של ימים אלו:

אל תמעטו בהערכת הכחות והאפשרויות שלכם.

עד כמה שיש לכם "במזומן" — אפשרויות גלויות להתנהג בחיי יום יום כפי הוראות תורתנו תורת חיים, ועד כמה שתגדל מדת ותוקף תכונתו שלא להתפעל מהסביבה העויינת וללכת בדרך התורה והמצוה, גדול ומרובה יותר מה שיש לכם ב"אוצר" — אפשרויות שיכולים ליצור ע"י יגיעה מתאימה, כחות פנימיים גדולים ביותר של עצמאות ועמידה איתנה על מנת ליישם בחיים את כל הטוב והאמת.

אבל לשם כך דרוש: בקשו — חפשו והביאו אל הפועל את הכחות והאפשרויות שלכם, ואז יהי' ומצאת — כי תדרשנו, תמצאנו — כיון שתחפש ותדרוש.

* * *

האמור לעיל שייך במיוחד ובמדה רבה יותר בנוגע למשפיעים ומנהיגים רוחניים, רבנים וכיו"ב, עד לאבי המשפחה ומי שנותן את הנימה בחיים הרוחניים בבית ובמשפחה.

על כל צעד ושעל רואים שהם עומדים בספקות ומורא: אולי הדיבורים הם בתוקף יותר על המדה, אולי דורשים הם יותר מדי, ואולי מרחקים בכך, וכיו"ב.

אליהם מופנית הקריאה והדרישה של ימים אלו:

ד"ה כי תצא בלקו"ת תצא (לה, ג ואילך), ובמאמרי אדהאמ"צ שם פ"ה ואילך (ריש ע' תפט ואילך). שם פ"ח-ט (ע' תצב). פ"כ-כא (ע' תקו). וש"נ. ד"ה לך אמר לבי בקשו פני גוי' בסה"מ היש"ת ע' 163 ואילך (ובסה"מ היש"ת ע' 281 ואילך). ד"ה זה היתש"כ (תו"מ סה"מ אלול ע' רפא ואילך).

האלקות שמח"י וממלאות את העולם: ראה מדרש תהלים קג, א. ויק"ר ספ"ד. ברכות י, א. תורת חיים: הוראה בחיים — ראה זח"ג נג, ב. וראה רד"ק לתהלים יט, ה. גו"א ר"פ בראשית בשם הרד"ק.

ומצאת — כי תדרשנו: ואתחנן ד, כט. לקו"ת שם (לב, ב).

בקשו פני — התבוננו, חפשו והביאו לידי גילוי את הפנימיות של המושפעים שלכם, העריכו אותם לפי עשרם הפנימי, לפי ממדי הנשמה, שהיא חלק אלקה ממעל ממש,

— כיון שע"י גישה מתאימה ועבודה ללא ליאות עמהם, אפשר לגלות אצל כל אחד את העושר והכחות הנעלמים, שיתחילו לפעול ועד בחייהם היום יומיים —

תנו אימון ביהודים, ותנו להם מה שהם, בני ישראל, מצפים באמת לקבל: תורה תמימה, תורה שלימה עם כל מצוותי, ועם הרעיון היסודי: התורה היא נצחית — לכל הזמנים ולכל המקומות.

* * *

ודוקא ע"י גישה זו באים לידי חשבון צדק — בהערכת עצמו ובהערכת כל אלו שרוצים להנהיגם בדרך הישרה,

חשבון צדק על העבר, וחשבון צדק כיצד לתכנן את העתיד, באופן שתהא שנה "מלאה" — מלאה בתוכן האמיתי בכל מה שתלוי מצד האדם,

וזה מביא גם שתהא השנה — מלאה, מלאה בכרכותיו של הקב"ה בכל הענינים, הן בגשמיות והן ברוחניות.

בברכת כתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה

מנחם שניאורסאהן

חלק אלקה: איוב לא, ב. ובתניא רפ"ב — ממש.

גלות אצל כל אחד: ראה רמב"ם ה' גירושין פ"ב בסופו: הוא רוצה להיות מישראל ורוצה הוא לעשות כל המצוות ולהתרחק מן העבירות.

העושר .. הנעלמים: תורת הבעש"ט: כי תהיו אתם ארץ חפץ ... החכמים הגדולים ביותר ... איש אינו יכול להגיע עד חקר האוצרות הגדולים הטמונים בישראל ... שהם ארץ חפץ של הקב"ה (כתבי כ"ק מו"ח אדמו"ר. הועתק ב"היום יום" ע' נד לזו אייר. וראה כש"ט (הוצאת תשנ"ט) בהוספות סני"ז. וש"נ).

התורה היא נצחית: תניא רפ"ז.

שנה "מלאה": שנת ה'תשי"ט היתה שנת העיבור, הנקראת בתורה בשם "שנה תמימה" — בהר כה, ל. ערכין לא, א (במשנה). רמב"ם ה' שמיטה ויובל פ"ב ה"ה. וראה אוה"ת להצ"צ (יהל אור) לתהלים יט, ח (ס"ד וס"ח — ע' סד"ח). והיא סיום "מחזור קטן", שאז החשבון של שנות הלבנה והחשבון של שנות החמה משתווים לגמרי — ראה לקו"ש ח"ד ע' 478, ובהנסמן שם הערה ד"ה 19-יאריגען (19 שנה) וכו'.